

**Tôn - Nữ Mai-Tâm
Phu Nhân Mũ Nâu Hồ Khắc**

*Anh là ai mà hồn em cảm đại
Hoa rừng cây cỏ, màu áo anh mang
Con đường anh đi, băng rừng vượt suối
Bốn vùng chiến thuật lưu vết chân anh...*

*Cuộc chiến bi hùng ghi nhiều kỷ niệm
Trên bàn tay, khắp cơ thể anh yêu
Thịt cùng da, gửi vào đất đây đó
Nằm rải dài trên mảnh đất quê hương...*

*Người lính Mũ Nâu, hiên ngang khí phách
Trách nhiệm chỉ huy, anh đặt lên cao
Tình đồng đội, dám hy sinh tất cả
Sống chết bên nhau, gian nan không hề...*

*Người yêu lính, phải biết yêu đời lính
Xa cách mãi, cô đơn làm cơm bữa
Chan nước mắt, chờ đợi mỗi mòn trông
Cây lá rì rào , lạnh lũng vô cảm...*

*Đêm thao thức, buồn đếm các vì sao
sáng trên trời, thiếp ngủ nước mắt rơi
Trong giấc mơ, anh chấp chờn mờ ảo
Bé em vào “em ngũ ngon giỏi nhé”...*

*Khẽ cựa mình, anh yêu đâu rồi nhỉ
Gió rù rì, nghe lạnh buốt con tim
Em nhớ anh...nhớ vòng tay khép chặt
Cùng ánh mắt thăm thăm lặng nhìn em...*

*Pleiku buồn bụi đỏ giăng đầy lối
Lấp đầy sân che phủ mảnh hồn câm
Cánh hoa Mai tan tác rơi từng mảnh
Rũ rượi buồn tim héo úa tàn phai...*

*Ngày qua ngày, dài thăm thẳm vô tận
Nhẹ nhàng trôi trong thẳm lặng đơn côi
Từng phút giây, lo tàn ngày chinh chiến
Có còn anh trở về nữa hay không...*

*Thời gian trôi...thêm nhiều lần cách biệt
Tình thời chiến có gì chắc đâu anh
Xa cách ngàn dặm em đợi chờ anh
Ta của nhau mà cứ mãi xa nhau...*

*....Rồi anh về... nghiêng nghiêng bóng chiều đỏ
Nước mắt tràn, em cứ ngỡ là mơ
Có thật đây là người tình muôn thuở
Hay chỉ là ảo ảnh của tình yêu....*

*Ngả vào nhau, vòng tay anh siết chặt
Khép đôi mi, anh ơi, em nhớ quá
Người em yêu, bằng xương và bằng thịt
Cánh tim lòng, em chất ngất niềm vui...*

*Anh về rồi, cả bầu trời hoa nở
Vang tiếng ca, khúc nhạc gió du dương
Tìm võ tung, niềm vui như oà vỡ
Hồn bay bổng, lòng em ngây ngất say...*

*Tình cho nhau, biết là bao cho đủ...
Trăng và sao, hoa hạnh phúc đan chen
Bên người yêu dấu, em cảm tạ Trời
Đưa anh về... em yêu anh mãi mãi...*

*Tình thời chiến, bèo tan rồi lại hợp
Ta của nhau, mà luôn phải xa nhau
Nỗi nhớ nhung luôn tuôn tràn lai láng
Ngưu Lang, Chức Nữ, nào có khác chi...*

*Em mơ ước có một ngày nào đó
Anh trở về, mãi mãi ở bên em
Không còn phải xa nhau thêm lần nữa
Vòng tay anh dang khép chặt hồn em...*

*Tựa lòng anh, từng giọt tình yêu thấm
Không còn sợ mất anh khi bừng tỉnh
Hết còn nghe danh hiệu gán cho em:
“Cô bé buồn chỉ còn nữa con tim...”*

Tôn -Nữ Mai-Tâm

Tường Trình Đại Hội

Mừng Sinh Nhật 55

Binh Chung Biệt Động Quân

Phi cơ đáp xuống phi trường Washington Dulles vào lúc 2:30pm ngày 6/11/2015. BĐQ Trần Nguyên Công cùng với nư cười trên môi chào đón phái đoàn Tổng Hội BĐQ đến từ Nam California. Năm nay phái đoàn Tổng Hội gồm có Tổng Hội Trưởng Nguyễn Minh Chánh, Chủ Nhiệm Tập San BĐQ Trần Tiến San và Tổng Hội Phó Nội Vụ Phan Thành Đông.

Xuyên qua những đoạn freeway còn đang tu sửa dang dở, hai bên đường, những hàng cây xanh mượt đang rung rinh theo chiều gió. Mặc dầu mùa này, nơi đây thường xuyên có những trận mưa lớn nhưng khí hậu vô cùng oi bức so với khí hậu ôn hòa của miền Nam Cali.

Trong khu Thương mại Eden quen thuộc của lần đại hội 4 năm về trước, hai ngọn đại kỳ VNCH và Hoa Kỳ ngạo nghễ tung bay trong gió. Giữa hai cột cờ là một banner màu

vàng với hàng chữ màu nâu “Chào Mừng Đại Hội BDQ Hải Ngoại Ngày 13 -14 tháng 6 Năm 2015”.

Chúng tôi và một số chiến hữu đến từ các nơi khác đã được tiếp đón một cách nồng nhiệt của các BDQ Lê Hữu Phúc, Nguyễn Văn Hào, Nguyễn Đình Sinh... với tô phở Kobe và chai nước mát....thật ấm lòng.

Ngay sau đó, chúng tôi được đưa về khách sạn Governor House Inn. Đây là nơi được Ban Chấp Hành BDQ Hoa Thịnh Đốn chọn làm “Trung tâm hành quân 55”. Tất cả các BDQ từ khắp nơi sẽ tụ lại nơi đây trong những ngày Đại Hội. Ngay tối đầu tiên, NT Trần Đình Châm mời tất cả anh em BDQ hiện diện đến dự tiệc chào đón tại một nhà hàng của người con trai. Sáng hôm sau, thứ sáu ngày 12 tháng 6, BDQ Hoa Thịnh Đốn mời tất cả BDQ dùng điểm tâm ở một nhà hàng trong khu EDEN. Sau điểm tâm, BDQ Lý Hận mời anh em về tư gia để “lai rai” hàng huyền tâm sự. Suốt ngày thứ sáu, anh em BDQ/HTĐ đón các BDQ về từ khắp nơi. Những BDQ mới đến này cũng lần lượt được đưa đến nhập tiệc ở tư gia BDQ Lý Hận cho đến chiều. Buổi tối cùng ngày, một bàn tiệc thật dài, được sắp sẵn trong một phòng họp lớn của khách sạn, khoản đãi tất cả BDQ có mặt. Được biết, tại khách sạn, phòng số 18 được chọn làm nơi đặt “Bô Chỉ Huy”. Phòng này được dùng để chứa những vật dụng cần thiết cho Đại Hội, những thức uống và cũng là nơi để các thành viên trong ban tổ chức dùng làm nơi hội họp và nghỉ ngơi. Rượu, bia, nước đã được chuyển đến phòng tiệc từ phòng số 18 này.

Sáng thứ bảy 13 tây tháng 6, đúng 9 giờ, một xe bus du lịch đến đón đại gia đình BDQ ngay tại cửa khách sạn để đưa tất cả vào thăm viếng thủ đô nước Mỹ. Thức ăn điểm tâm đã được chuẩn bị đầy đủ và mọi người đã điểm tâm trên đường đi. Trời rất oi bức nên nước uống đã được chất thật nhiều trên xe. Trong chuyến đi này, BDQ Trần Nguyên Công đã hướng dẫn phái đoàn đi thăm những nơi như sau:

Abraham Memorial, Việt Nam War Memorial, Korea War Memorial, National Museum of Air and Space. Phái đoàn quay về đến khách sạn vào lúc xế chiều. Mọi người vào phòng nghỉ ngơi để chuẩn bị đến nhà hàng Havest Moon tham dự tiệc tiền đại hội vào buổi chiều cùng ngày. Ngay buổi chiều tiền đại hội, một số BÐQ mới từ xa về tới, tay bắt mặt mừng tiếng cười rộn rã. Tại bàn tiếp tân, chúng tôi được BTC tặng Huy Hiệu lưu niệm thật đẹp, có dây đeo quàng cổ màu vàng với ba sọc đỏ. Đây là một món quà lưu niệm tượng trưng tình đồng đội đáng quý.

Mở đầu chương trình Tiền Đại Hội, BÐQ Nguyễn Đình Sinh, Hội Trưởng BÐQ/HTĐ chào mừng quan khách và các BÐQ tham dự Đại Hội 55. Ngay sau đó, anh Sinh đã cho trình diện “Thế Hệ BÐQ Kế Thừa”. Hơn 20 em mới vừa được tập hợp, thành lập trước ngày đại hội không bao lâu. Đây là một điều gây ngạc nhiên và cũng khá lý thú.

Sân khấu được trang trí như hình ảnh một tiền đồn với vọng gác, vũ khí, quân dụng. Trong tiệc, như mọi khi, các BÐQ hàn huyên tâm sự, chia sẻ vui buồn trong quá khứ cũng như cuộc sống hiện tại. Trên sân khấu, các BÐQ đã thực hiện một chương trình văn nghệ giúp vui. Các em thế hệ kế thừa đã là nỗ lực chính của buổi văn nghệ này. Cuộc vui chấm dứt vào 10 giờ đêm. Mọi người quay về nghỉ tại khách sạn.

Sáng Chúa nhật, anh em BÐQ đến chụp hình lưu niệm dưới chân cờ trong khu thương mại EDEN và đưa nhau vào các hàng quán trong giờ tùy nghi. Đến 12 giờ trưa thì đại hội chính thức khai mạc tại nhà hàng Havest Moon. Sau nghi thức chào cờ và mặc niệm, từng người tuần tự xưng danh, trình diện. Nhận thấy có các BÐQ đến từ Đức Quốc, Canada, Nam Cali, Bắc Cali, North Carolina, Houston TX, Amarillo TX, Connecticut, Pemsyvania, Georgia, Washington DC và phụ cận.

Sau khi BÐQ Nguyễn Đình Sinh chào mừng đại hội,

Tổng Hội trưởng Nguyễn Minh Chánh chào mừng các chiến hữu BÐQ và tuyên bố khai mạc Đại Hội. Kế đến, BÐQ Trần Tiến San, truyền thông của Tổng Hội BÐQ điều hợp chương trình.

Chủ tọa đoàn năm nay gồm có: NT Phạm Duy Tất, NT Nguyễn Khoa Lộc, NT Nguyễn Minh Chánh, BÐQ Phan Thành Đông, BÐQ Trần Song nguyên (Bắc Cali), BÐQ Đặng Hưng Vượng (Houston, TX), BÐQ Lê Minh Tuấn Toronto, Canada), BÐQ Nguyễn Đình Sinh (Hoa Thịnh Đốn).

Tại đại hội, sau khi tường trình những công tác đã thực hiện của Tổng Hội trong năm 2014, trong phần phát biểu của mình, tôi, với tư cách Tổng Hội Phó Nội Vụ đã nói đến những bất đồng ý kiến trong đại gia đình BÐQ. Tôi đã thay mặt Tổng Hội, tha thiết kêu gọi các Huynh Trưởng, các Niên Trưởng bàn luận với nhau trong tinh thần huynh đệ chi binh, tương thân tương kính. Tôi cũng đã chia xẻ ưu tư của mình về lực lượng kế thừa. Đề nghị BÐQ khắp nơi tiếp tục thành lập “thế hệ kế thừa BÐQ”.

Sau đó, Chủ Nhiệm Tập San BÐQ, anh Trần Tiến San đã trình bày sự hình thành Tập San và chặng đường đầy gian nan của nó trong suốt 15 năm ròng rã. Anh San cho biết cho đến nay, mỗi kỳ, Tập San BÐQ in ra hơn 3,400 bản. Tập San đã quy tụ nhiều tác giả trong cũng như ngoài binh chủng. Nhân đây, Chủ nhiệm cũng thông báo sự từ nhiệm của Chủ bút. Anh Đỗ Mạnh Trường vì bận việc riêng, không thể tiếp tục gánh vác chức vụ chủ bút Tập San nữa. Đây là một mất mát lớn khó bù đắp. Trong lúc này anh Trần Tiến San sẽ kiêm nhiệm công việc chủ bút và chọn BÐQ Trần Nguyên Công làm phụ tá chủ bút. Anh San đã gửi lời cảm ơn đến anh BÐQ Bùi Quang Lâm trong việc in ấn và giúp đỡ Tập San thật đặc lực. Cuối cùng, anh San khẳng định sẽ tiếp tục giữ vững và phát triển Tập San cho dù những khó khăn vẫn còn “chập chùng”.

Tiếp theo, tổng Hội Trưởng Nguyễn Minh Chánh trình

bày những phần vụ trong chương trình Thương Phế Binh BÐQ. Nhân đây, anh khẳng định Tổng Hội BÐQ độc lập trong mọi tình huống, không bị chi phối bởi bất cứ tổ chức hay đoàn thể nào.

Kế đó tuân tự các đại diện BÐQ mỗi nơi, tường trình những hoạt động của đơn vị mình. BÐQ/HTĐ tường trình về những đóng góp cho chương trình trùng tu NTQĐBH.

Sau khi Tổng Hội Trưởng tuyên bố chấm dứt nhiệm kỳ 2013-2015, một chủ tọa đoàn được mời lên để thực hiện bầu cử Tổng Hội Trưởng cho nhiệm kỳ kế tiếp. Chủ tọa đoàn gồm có: NT Phạm Duy Tất, NT Nguyễn Khoa Lộc, NT Nguyễn Ngọc Khoan. Sau khi không có ai ứng cử và cũng không có ai được đề cử, toàn đại hội đồng ý lưu nhiệm BÐQ Nguyễn Minh Chánh trong trách vụ Tổng Hội Trưởng Tổng Hội BÐQ nhiệm kỳ 2015-2017.

Hội đồng giám sát và cố vấn gồm có: NT Nguyễn Khoa Lộc chủ tịch. NT Nguyễn Ngọc Khoan phó chủ tịch. BÐQ Trần nguyên Công Thư ký.

Hội BÐQ Georgia nhận trách nhiệm thực hiện Đại Hội BÐQ vào năm 2016 tại Atlanta, Georgia.

Sau Khi Đại Hội kết thúc, tất cả các BÐQ được đưa về khách sạn để chuẩn bị tham dự dạ tiệc mừng ngày hội lớn của Binh Chung.

Tại đêm dạ tiệc, sau nghi lễ chào cờ và mặc niệm, gia đình BÐQ và quan khách tổng cộng khoảng 450 người cùng chung vui chương trình văn nghệ của ban nhạc cùng với sự đóng góp của các BÐQ và những em thế hệ kế thừa. Đến nửa khuya, dạ tiệc chấm dứt và mọi người lưu luyến chia tay cùng lời hẹn ước sắc son sẽ gặp nhau ở Atlanta, Georgia trong năm 2016.

Kính chúc tất cả huynh đệ sức khoẻ, bình an và may mắn.

PHAN THÀNH ĐÔNG

Quân lực miền Nam **ĐÁNH HIỆP ĐỒNG**

*Cánh ở phía tây, cánh phía đông
Mũ Xanh, mũ Đỏ, mũ Nâu cùng
Cả ba binh chủng đều tham chiến
Máu chảy thành dòng mũi tiến công.*

*Cánh ở phía tây, cánh phía đông.
Chiến hữu rần rì quyết một lòng
Quét sạch quân thù lui về Bắc
Cho trời Quảng Trị bớt bão giông.*

*Cánh ở phía tây, cánh phía đông
Quân lực miền Nam đánh hiệp đồng
Những bước đi quân bưng khí thế
Lời thề quyết chiến giữ non sông.*

*Cánh ở phía tây, cánh phía đông
Chiến trường hai phía xác chất chồng
Cổ thành Quảng Trị mừng rơi lệ
Ngạo nghễ quốc kỳ reo chiến công.*

*Cánh ở phía tây, cánh phía đông
Biết bao đồng đội đã yên nằm
Cổ thành Quảng Trị giờ tan giặc
Ngậm ngùi thương tiếc tiễn anh linh.*

Nguyễn Sang, 21 BĐQ

Kỷ Niệm Một Chuyến Đi

ĐẠI HỘI BÐQ

BÐQ Trần Song Nguyên

Ngày thứ ba 16 tháng 6 năm 2015 phái đoàn BÐQ Bắc California (anh chị BÐQ huynh trưởng Lê Hoàng Ly, BÐQ R'mah Thái Trang, và BÐQ Trần Song Nguyên) rời tiểu bang Delaware, giang sơn của Rừng Một Cọp BÐQ Nguyễn Văn Hào để trở về San Jose California. Chuyến bay bị hoãn 4 tiếng đồng hồ vì trở ngại thời tiết tại phi trường Houston Texas. Anh em Bắc California cứ nuôi tiếc mãi, nếu biết chuyến bay bị dời lại thì anh em chúng tôi cũng nán lại thêm vài giờ để trọn tình với anh em Delaware...

Tôi may mắn được tham dự Đại Hội Kỷ Niệm ngày thành lập binh chủng BÐQ của chúng ta trong những năm gần đây...từ Đại Hội BÐQ kỷ niệm 50 năm tại Orange County, Nam California, kỷ niệm 52 năm tại thành phố Houston Texas, Đại Hội kỷ niệm 53 trở về đất nhà San Jose Bắc California, Đại Hội kỷ niệm 54 năm xuôi về miền Nam California và đến Đại Hội lần này, kỷ niệm 55 năm BÐQ tại Washington DC. Lần nào cũng vương vấn thật nhiều kỷ niệm. Riêng phái đoàn BÐQ Bắc Cali , 4:00 sáng ngày thứ Năm 11 tháng 6 năm 2015 (ngày hành quân N) đã có mặt tại tư gia BÐQ R'mah Thái Trang để cùng ra phi trường bay về Houston Texas và từ Houston chuyển máy bay đến thành phố Washinton D. C.

Đúng 6:30 chiều cùng ngày, vừa đặt chân xuống phi trường anh em chúng tôi đã được chiếc M.113 Highlander của anh hội trưởng Nguyễn Đình Sinh chờ đợi và bốc thẳng đến điểm hẹn đầu tại tiểu bang Maryland để hội ngộ cùng với các chiến hữu từ xa về tham dự Đại Hội. Hầu hết các phái đoàn BĐQ từ những tiểu bang xa về đều đã có mặt tại nhà hàng của con trai niên trưởng Trần Đình Sâm, phái đoàn Tổng Hội và Nam California do Niên trưởng Nguyễn Minh Chánh, Trần Tiến San, BĐQ Phan Thành Đông đại diện. Phái đoàn Houston Texas do huynh trưởng Đào Trọng Vượng hướng dẫn, từ tiền đồn Connecticut Trương Văn Mẹo, lại thêm Rừng Một Cọp Amarillo North Texas BĐQ huynh trưởng Trịnh Văn Chuyên và Cọp Xám North Carolina BĐQ Nguyễn Văn Ngọc ... Những lời chào hỏi, cùng với những vòng tay thân tình làm đêm hội ngộ đầu tiên thật ấm tình chiến hữu.

Cám ơn Niên Trưởng Trần Đình Sâm và gia đình đã yểm trợ, và hết lòng tiếp đãi để tạo điều kiện cho quý chiến hữu được cơ hội gặp gỡ hàn huyên tâm sự. Đây là một điểm son đáng ghi nhận và cảm ơn lòng thương yêu của quý Niên Trưởng, Chiến hữu Hội BĐQ Washington D.C. Sáng ngày N+1 còn đang say ngủ sau một ngày di chuyển mệt nhọc, Cọp Gấm Washington Lê Hữu Phúc đã báo động, thông báo lệnh hành quân, đúng 9:30 sáng tất cả phải tập hợp điểm danh trình diện Niên Trưởng BĐQ Chuẩn Tướng Phạm Duy Tất tại khu thương xá Eden.

Đại diện của hội Washington D. C. BĐQ Lý Hận và BĐQ Nguyễn Dũng từ Nam California đã có mặt để điểm danh quân số và thông báo, sau buổi điểm danh sáng điểm tập trung kế tiếp là tư gia của BĐQ Lý Hận và đúng 6:00 chiều cùng ngày tất cả phải trở về Trung Tâm Hành Quân của Bộ Chỉ Huy BĐQ Washington D.C. đóng tại Hotel Governor House Inn trên đường Arlington Blvd. trình diện và nhận

lệnh hành quân kế tiếp cho ngày N+2.

6:00 chiều ngày N+2 tại Trung Tâm Hành Quân tất cả các chiến hữu BĐQ từ các tiền đồn xa xôi như BĐQ Canada Cavina Lê Minh Tuấn cùng phu nhân đều về để họp mặt.

Lệnh hành quân cho ngày N+3 được ban hành. Đúng 9:00 sáng tất cả đơn vị BĐQ tập họp tại Trung Tâm Hành Quân để tham dự chuyến du hành thăm viếng thủ đô Hoa Thịnh Đốn cho đến 3:00 chiều và đúng 5:00 chiều tất cả sẽ trình diện tại Căn Cứ Tiền Đồn Harvest Moon.

Sáng ngày N+3 tất cả những đơn vị ghi danh tham dự vào chuyến di hành thăm thủ đô Hoa Thịnh Đốn đều tập trung từ sáng sớm để chuẩn bị đúng giờ xuất quân, sau khi nhận phần lương khô (bánh mì và nước uống) trong ngày . Chiếc GMC 50 chỗ ngồi do 2 sỹ quan hành quân BĐQ Trần Nguyên Công và Nguyễn Hưng Thái điều động từ từ chuyển bánh....Chuyến hành quân di hành đến thủ đô Washington D.C. qua 4 mục tiêu quan trọng của thành phố rất thành công và nhiều thích thú, tiếc rằng thời gian không cho phép nên phải trở về căn cứ để chuẩn bị cho Đêm Tiễn Đại Hội tại Tiền Đồn Harvest Moon. Xin được ghi thêm một điểm son cho ban tổ chức Đại Hội BĐQ 2015 tại Washington D.C. khi tổ chức một chuyến du ngoạn rất thích thú và hữu ích cho quý chiến hữu về tham dự Đại Hội

ĐÊM TIỄN ĐỒN TẠI CĂN CỨ HARVEST MOON.

Chiều ngày N+3 theo sự tiên liệu của bộ chỉ huy hành quân, đúng 5:00 giờ chiều tất cả các đơn vị BĐQ bắt đầu trình diện để vào căn cứ. Dừng lại tại bàn tiếp tân lần lượt quý chiến hữu BĐQ đều được trang trọng đeo lên ngực áo một vòng dây với màu cờ VNCH dấu yêu cùng với chiếc Medal với một bên là huy hiệu binh chủng BĐQ thân thương với hàng chữ “Sinh Nhật Biệt Động Quân lần thứ 55” và một bên là huy hiệu Thần Tiễn Vì Dân Quyết Chiến.

Cám ơn ban tổ chức Đại Hội đã tặng một món quà lưu

niệm rất giá trị về tinh thần.

Để đón tiếp quý chiến hữu từ các nơi xa về tham dự Đại Hội, ban tổ chức đã chuẩn bị một tiểu đội dàn chào thật đặc biệt... các cháu hậu duệ của gia đình BÐQ Hoa Thịnh Đốn nghiêm chỉnh trong bộ quân phục rằn ri, và mũ beret nâu oai hùng của binh chủng đứng thành hai hàng quân để chào đón quý Niên trưởng, quý huynh trưởng và quý chiến hữu về hội ngộ.

Với mục đích xây dựng một thế hệ trẻ tiếp nối tinh thần Biệt Động “Quyết Chiến Quyết Thắng” của binh chủng, BÐQ Kỳ Richmond đã tập hợp một số bạn trẻ với bầu nhiệt huyết, yêu thương mẫu áo hoa rừng Biệt Động và thành lập một tiểu đội hậu duệ trẻ được trình diện trong đêm tiệc Tiễn Đại Hội.

Năm 2012 Đại Hội kỷ niệm 52 năm BÐQ, Hội BÐQ Houston Texas cũng đã trình làng một “tiểu đội Cọp Nhí” trong một màn trình diễn văn nghệ rất sống động gây nhiều thích thú và thành công tốt đẹp...

ĐẠI HỘI KỶ NIỆM 55 NĂM THÀNH LẬP BINH CHUNG BÐQ

Sáng ngày N+4 ngày quan trọng của Đại Hội, ngay từ 8:00 sáng các chiến hữu Mũ Nâu trong quân phục hoa rừng đã lần lượt đến điểm tập trung tại thương xá Eden cùng với toán “Thủ Quốc Quân Kỳ” Washington D. C. để chụp hình lưu niệm. Trưa cùng ngày, một lần nữa tất cả cùng tập trung tại tiền đồn Harvest Moon để tham dự Đại Hội với sự hiện diện và chủ tọa của Niên trưởng Phạm Duy Tất.

Đại Hội đã thành công rất tốt đẹp chỉ tiếc là thời giờ bị hạn chế vì phải trả lại nhà hàng trước 3:00 chiều nên ban tổ chức đã phải rút gọn chương trình ĐH.

Cũng trong dịp này Niên trưởng Phạm Duy Tất đã phát biểu và ngỏ lời tâm sự cùng với tất cả quý chiến hữu BÐQ tham dự đại hội với tất cả chân tình làm mọi người đều cảm động.

ĐÊM DẠ TIỆC KỶ NIỆM 55 NĂM NGÀY THÀNH LẬP BINH CHUNG

Đúng 5:00 chiều tại nhà hàng “Thần Tài” quan khách và quý chiến hữu đã lần lượt đến tham dự đêm dạ tiệc kỷ niệm ngày thành lập binh chung lần thứ 55 thật đông đảo, không khí thật là nhộn nhịp, mặc dù quan khách đến thật đông nhưng ban tiếp tân tiếp đón và hướng dẫn quý quan khách và chiến hữu vào bàn rất nhanh, gọn vì thế không tạo ra tình trạng bị dồn và ứ đọng quan khách tại cửa ra vào như những tiệc khoản đãi khác. Đây là một ưu điểm của ban tiếp tân rất đáng được ghi nhận.

Sau phần nghi lễ chào quốc Kỳ Hoa Kỳ và VNCH với 2 hàng chào danh dự và toán Quốc Quân Kỳ do quý chiến hữu Mũ Nâu dàn chào, BĐQ Nguyễn Đình Sinh (trưởng ban tổ chức Đại Hội) ngỏ lời cảm ơn quý quan khách và quý chiến hữu BĐQ tham dự, nhân dịp này Niên Trưởng Nguyễn Minh Chánh đã trình diện tân ban Chấp Hành và 2 niên trưởng cố vấn của Tổng Hội.

Lễ trao cờ luân lưu tổ chức Đại Hội BĐQ 2016 giữa hai hội BĐQ Washington D.C và hội BĐQ Georgia cũng đã hoàn tất rất trang trọng. Như vậy năm 2016 GEORGIA sẽ là tiểu bang kế tiếp tổ chức Đại Hội BĐQ kỷ niệm 56 năm thành lập binh chung.

Tiệc khoản đãi và phần phụ diễn văn nghệ rất sống động chỉ tiếc một điều là không có màn hợp ca bài “ Biệt Động Quân Hành Khúc “ để quý chiến hữu Mũ Nâu có dịp được cùng lên sân khấu và hô to “ Biệt Động Quân. SÁT! “... đây là một khuyết điểm mà vì lý do kỹ thuật ban văn nghệ đã thiếu sót...bên cạnh những màn văn nghệ phụ diễn của những hậu duệ BĐQ , tiết mục văn nghệ của BĐQ R'mah Thái Trang hát nhớ về những đồng đội ngày xưa đã chiến đấu và hy sinh một phần thân thể trong cuộc chiến bảo vệ Miền Nam Việt Nam dấu yêu đã gây nhiều xúc động, tất cả số tiền đóng góp được đều được ban tổ chức ĐH trao tận

tay Niên Trưởng Tổng Hội Trưởng Nguyễn Minh Chánh để đóng góp vào quỹ Huynh Đệ Chi Binh của gia đình BĐQ hải ngoại.

Đối với tôi đêm tiệc mừng sinh nhật binh chủng thật tuyệt vời, trong lúc đang ngồi nói chuyện cùng huynh trưởng Ngọc Đại Đội Trưởng ĐĐ 4 - TĐ 43 của tôi ngày xưa, tôi bỗng nghe bên tai văng vẳng có người hỏi to: “Hội BĐQ Bắc California – Ai là Trần Song Nguyên ra trình diện” người nhìn lên tôi nhận ra một chiến hữu ngày xưa cùng tiểu đoàn 43 BĐQ, cuộc tao ngộ thật bất ngờ, hơn 40 năm kể từ ngày định mệnh nghiệt ngã những anh em chiến đấu ngày xưa cùng đơn vị, giờ chẳng biết ra sao? Nhiều anh em may mắn liên lạc được nhưng cũng còn nhiều anh em cho đến nay vẫn không có chút tin tức, để biết vẫn còn sống hay đã hy sinh trong những trận chiến cuối cùng... Gặp lại Ngô Thanh Lương, khóa 26 VBQGĐL về thực tập tại TĐ 43 và cũng là đơn vị chiến đấu của anh ... Lương cho tôi biết là thấy tên tôi ghi danh tham dự đại hội trên group BĐQ nên biết chắc chắn thế nào cũng sẽ gặp tôi đêm nay... Tay bắt mặt mừng anh em chúng tôi bắt đầu hỏi thăm từng chi tiết về những chiến hữu cùng chung đơn vị chiến đấu ngày xưa, đã liên lạc được những anh em nào? ai còn, ai đã hy sinh trong những ngày cuối cùng của cuộc chiến, nhắc đến giờ thứ 25 của tiểu đoàn và Tiểu Đoàn Trưởng cuối cùng Niên Trưởng Giang Văn Xên, anh nhắc và hỏi nhiều đến Đại Ủy Sơn Đót vị Tiểu Đoàn Phó đáng kính của tiểu đoàn mà cho đến ngày hôm nay những tin tức liên hệ về anh, chúng tôi vẫn chưa kiểm chứng được. Có tin đồn cho biết anh đã hy sinh trên đoạn đường di tản, cũng có nguồn tin cho biết anh vẫn còn sống và đã được định cư ở một tiểu bang nào đó tại Hoa Kỳ... cho dấu hiện tại anh đang sống ẩn dật ở một nơi nào đó hay đã ngủ yên dưới lòng đất Mẹ, anh em chúng tôi vẫn giữ mãi mãi hình ảnh oai hùng của anh trong

tâm khảm ... biết đâu một ngày nào đó, trong một buổi tiệc liên hoan mừng ngày thành lập binh chủng lần thứ ... tôi sẽ may mắn được biết những tin tức chính xác về anh hoặc gặp lại anh ... Chỉ có những dịp được tham dự Đại Hội của binh chủng, chúng ta mới có cơ hội gặp lại những đồng đội chiến hữu chiến đấu ngày xưa, đó cũng là lý do tôi tự hứa với lòng là sẽ cố gắng tham dự Đại Hội hằng năm.

Sáng ngày N+5, đã đến giờ phải chia tay, tiệc vui nào rồi cũng đến lúc tàn,

*Lúc gặp nhau lòng vui như mở hội
Giờ chia tay lưu luyến mãi không rời.*

Anh em gặp nhau trong buổi điểm tâm sáng để chia tay. Phái đoàn Cọp Canada Lê Minh Tuấn sẽ lái xe xuyên bang về lại Canada, rừng một Cọp Amarillo North Texas Trịnh Văn Chuyên chuẩn bị ra phi trường bay về rừng cũ. Cọp Xám North Carolina Nguyễn Văn Ngọc một mình đơn độc lái xe về lại đất nhà, phái đoàn Houston Texas Đào Trọng Vượng vẫn còn lưu luyến thành phố dễ thương Hoa Thịnh Đốn... Riêng tôi vẫn còn ngái ngủ, vì đêm qua vui quá nhiều... niềm vui tao ngộ làm tôi uống nhiều hơn, nói nhiều hơn... nên cũng chẳng thiết tha đến chuyện ăn uống ... đang phân vân vì mãi đến trưa mới tiễn cọp Amarillo ra phi trường, anh em vẫn chưa biết phải làm gì trong suốt thời gian chờ đợi, thì Cọp lưu linh Delawrae lên tiếng: “Anh em Bắc Cali đến ngày mai mới bay trở về lại Cali... sao không ghé đến thăm quê tôi một chuyến, vừa thưởng thức món cá nướng do chính tay tôi làm đầu bếp.”

Đã nghe tiếng về tài nấu nướng của Cọp Lưu Linh, và cũng muốn biết thêm tiểu bang Delaware nên anh em tán thành ngay. Thế là đoàn quân xa 2 chiếc trực chỉ về giang sơn của rừng một Cọp Delaware.

Xin lỗi huynh trưởng Rừng một Cọp Amarillo Chuyên phải ra phi trường ngồi chờ trước vài tiếng đồng hồ và cảm

ơn HT North Carolina đã dời lại ngày về để cùng tháp tùng đoàn xe đến viếng thăm tiểu bang Delaware....một trong những tiểu bang đầu tiên của Hoa Kỳ.

Nhìn chung Đại Hội BDQ được tổ chức mỗi năm tại bất cứ tiểu bang nào cũng đều thành công tốt đẹp và đầy tình thân “Một Ngày Biệt Động, Cả Đời Biệt Động” tuy nhiên năm nay, Đại Hội BDQ kỷ niệm 55 năm thành lập binh chủng, tại thành phố Washington D.C được tổ chức thật chu đáo, rất nhiều sáng tạo...

Ngay từ ngày đầu tiên đặt chân xuống phi trường Washington DC cho đến ngày tham dự Đại Hội ... đêm tiệc liên hoan ..., tất cả quý chiến hữu từ xa về tham dự đều được tiếp đãi thật chu đáo, ban tổ chức Đại Hội BDQ 2015 tại Washington D.C liên tiếp tổ chức những sinh hoạt, tạo cơ hội để anh em Mũ Nâu có dịp gặp nhau, hàn huyên tâm sự, đây là một thành công rất đáng được ghi nhận.

Cám ơn huynh trưởng Cọp Gấm Lê Hữu Phúc và gia đình đã đưa đón và tiếp đãi trong suốt thời gian tham dự Đại Hội.

Cám ơn huynh trưởng “Rừng một Cọp “Amarillo Trịnh Văn Chuyên – North Texas đã cho tôi những tiếng cười thoải mái để quên đi những mệt nhọc khi nghe HT đếm nhịp:

“Left – Left – Right then U-turn”

Cám ơn quý Niên Trưởng, huynh trưởng và quý chiến hữu Hoa Thịnh Đốn và vùng phụ cận.

Cám ơn Washington D. C đã để lại cho tôi rất nhiều kỷ niệm để nhớ và để thương một chuyến đi nhiều kỷ niệm...

Hẹn gặp lại trong ngày Đại Hội BDQ kỷ niệm 56 năm thành lập binh chủng được tổ chức tại Thành Phố Atlanta - Tiểu bang Georgia.

San Jose July 4 2015
BDQ Trần Song Nguyên

Mắt đỏ

Thảo Nguyên

Đoa đưa tay lên kéo chiếc màn ngăn giữa căn bếp nhỏ với chiếc giường ngủ mỗi đêm của nàng rồi đặt lưng lên những mảnh tre thưa, đã được trải lên manh chiếu ngắn. Đó là giang sơn của Đoa mấy tháng nay, từ khi cảm thấy những biến chuyển của thân thể làm ngực, môi, má của nàng căng phồng như trái chín mọng nước, đậm đà.

Căn nhà quá hẹp, nằm ngay giao lộ của đường xe lửa và con đường trong khu chợ, chỉ vừa có một gian phòng dành cho mẹ và người tình mới của bà. Mấy năm trước khi Đoa còn nhỏ, hai chị em nàng mỗi đêm thường vô tư lăn ra nền xi măng, vừa là chỗ ăn vừa là phòng khách để ngủ. Cho đến một ngày, bất gặp được ánh mắt hoang dại và hờn hờ của những thằng con trai nhìn chằm chằm vào ngực, Đoa mới nhận ra mình quá hờ hênh. Vào lớp nàng than thở, cô bạn thân giúp ngay cho một tấm màn thưa, để ngăn đôi căn bếp hẹp. Có một không gian riêng biệt Đoa cũng cảm thấy yên tâm.

Nhưng tấm vách bằng tôn mỏng không ngăn nổi những âm thanh hỗn độn rót vào tai Đoa suốt cả một ngày, chỉ trừ khi nàng chìm vào giấc ngủ. Từ tiếng còi tàu, tiếng rao hàng, tiếng ồn ào trong khu chợ, tiếng gầm rú của hàng trăm loại xe làm đình tai

nhức óc. Khuya hơn nữa, tiếng ru não nùng của người ăn mày hằng đêm vẫn ngủ ở vỉa hè căn nhà kề cận, thậm chí cả tiếng hơi thở hổn hển, dồn dập của một cặp tình nhân hay các cô gái buôn hương dựa lưng vào vách tôn vốn đã quá mỏng của căn bếp nhỏ, đến nỗi Đoa có cảm tưởng như ngay sát bên nàng. Từng ấy thứ tiếng động hòa nhập vào cuộc sống của nàng từng giây, từng phút, từng giờ, từng ngày. Đoa dù không muốn cũng phải quen đi.

Mấy hôm trước mẹ nàng đi với gã người tình ra tận miền trung. Đoa nghe thế nhưng cũng chẳng quan tâm vì mẹ thường vắng nhà. Đêm nay chỉ có mình nàng trong căn nhà trống vắng. Đoàn, cậu em trai Đoa đã được ông bố dựng ân cần cho một số tiền để đi chơi xa với bạn bè mãi ngoài Phan Thiết, thành thử chỉ có mình nàng trong căn bếp hẹp.

Trời về khuya cuộc sống càng nóng bỏng, tiếng ồn ào chẳng bao giờ chấm dứt, nhất là tiếng còi xe và những ánh đèn. Đột nhiên Đoa nghe tiếng lè nhè của một gã say chửi thề rồi tiếng người con gái gạ gẫm bán tình. Tấm vách bằng tôn mỏng không ngăn nổi những âm thanh dù không muốn Đoa vẫn phải nghe.

-Sao mắc quá, có nhiều đây chịu không?

-Nhiều?

- Sáu bảy chục ngàn gì đó, cầm luôn đi, mai đưa thêm.

-Không đủ tiền mướn phòng. Tiền phòng ăn hết trơn rồi.

-Trời ơi, phòng phỉe chi cho mệt, tới góc tối thui kia kia.

Dựa lưng vào tấm vách tôn đó, đứng luôn ai thấy đau sợ.

Đoa giật mình, nàng biết cái góc tối đó chính là góc bếp nàng đang ngủ. Không biết họ sẽ làm gì với nhau. Nàng nhớ lại cũng một hôm có hai gã say rượu nhè ngay cái góc tối đó để trút bầu tâm sự. Tiếng nước bắn vào vách tôn, sát ngay bên giường như có thể xuyên qua vách mỏng để rót vào tai. Đoa sợ hãi hét lên. Tiếng hét bất ngờ làm cho hai gã say cũng hốt hoảng ôm quần mà chạy. Nhưng hôm nay chắc là phải khác.

Tiếng sột soạt của áo quần, tiếng xoa bóp cọ sát của thịt da trong phần đạo đầu cộng thêm tiếng thở nặng nề của gã say làm Đóa khó chịu. Hay là ta lại hét lên như hôm trước để chúng nó hoảng hồn chạy xa. Nàng nghĩ thế nhưng vẫn im lặng có lẽ vì tò mò xem những gì sẽ xảy ra thêm nữa. Nhưng đến khi tiếng động bời sức đẩy vào vách tôn mỗi lúc một nhanh làm Đóa nhột nhạt khó chịu. Thôi đi chỗ khác, mẹ hôm nay đi vắng ta có thể vào phòng đó ngủ, nhường cho tha nhân trọn vẹn giây phút say tình.

Chưa bao giờ Đóa ngã lưng trên chiếc giường của mẹ dù chỉ một mình nàng trong căn nhà. Hôm nay vì chẳng đáng đùng. Nàng vốn không có tính tò mò mà cũng vì người tình của mẹ nàng trẻ quá, có lẽ chỉ hơn nàng năm bảy tuổi làm Đóa phải đề phòng. Đôi lúc Đóa bất ngờ bắt gặp ánh mắt đo đỏ, man dại của hắn nhìn nàng, không kém gì mấy thằng con trai mới lớn ngổ ngáo, làm Đóa chột dạ. Nhưng nàng tự trấn tĩnh mình. khi nghĩ rằng người đàn ông ấy chính là cha dượng của nàng.

Cứ chông chênh, lơ mơ như thế cũng làm Đóa chìm vào giấc ngủ mỗi mết. Đêm khuya, giữa những cơn mơ chập chờn Đóa hoảng hốt tỉnh dậy khi có một bàn tay đang sờ soạng trên ngực. Dù trong bóng đêm Đóa vẫn cảm thấy một phần thân thể hờ hang trong không khí lạnh lạnh về khuya. Nàng rú lên rồi lấy tay che ngực nhưng cũng kịp nhận ra phần dưới đã bị kéo xuống từ lúc nào mà bàn tay lưng sục cũng nhanh lẹ và mạnh mẽ hơn. Nguy hiểm gần kề, không kịp đưa tay chống đỡ, Đóa xoay nửa thân mình rồi co chân đạp mạnh vào bóng đen đang định nằm đè lên thân thể của nàng.

Chao ôi cái ngày mà Đóa lo sợ sẽ xảy ra không ngờ lại đến đêm nay.

Giây phút mất hồn qua đi cho Đóa

bình tĩnh lại. Nàng chạy nhanh ra cửa, miệng la lớn cầu cứu nhưng cửa phòng mẹ nàng đã cài then chặt, tiếng la của nàng cũng không thoát ra khỏi căn buồng vốn đã kín như bưng của mẹ. Đoa vẫn chưa nhận ra ai, đã bị bóng đen nhanh nhẹn ôm chặt lấy từ phía sau, bàn tay bịt kín miệng nàng và tiếng nói rất ngọt ngào.

-Ngoan nào, chiều anh đi rồi em muốn cái gì anh cũng lo cho em hết.

Nghe tiếng nói và thoáng ngửi thấy mùi rượu, Đoa đã nhận biết ra đó là người tình trẻ của mẹ. Làm sao mà hấn lại mò về lúc nửa khuya một mình mà không có mẹ nàng. Thôi chết, nàng đã sa vào bẫy của hấn rồi. Thảo nào mà hấn đã cho cậu em Đoa một món tiền lớn để đi chơi biển xa tận Phan Thiết với bạn bè. Hấn biết chắc là đêm nay Đoa chỉ có một mình trong căn nhà vắng.

Đoa nhớ lại và nhìn gã bây giờ, chỉ thấy ánh mắt hoang dại rục lên màu đỏ. Dù mẹ ít khi nói về, nhưng Đoa cũng biết rằng hấn thuộc loại công tử con cháu cán bộ lắm quyền nhiều thế. Dĩ nhiên tiền bạc hấn không thiếu và mẹ nàng chỉ cần có vậy. Bây giờ, thấy Đoa yên lặng, hấn lại rót vào tai nàng những lời thật ngọt.

-Anh thích em từ lúc mới bước vào căn nhà này. Với mẹ em anh chỉ giúp chuyện làm ăn thôi. Ngoan nào, anh thương.

Vừa nói hấn vừa xoa tay mạnh hơn trên ngực Đoa với hy vọng kích thích được sự thèm muốn trong thể xác người con gái dậy thì. Trong thoáng chốc sự thông minh đến với Đoa. Nàng nghĩ rất nhanh rồi trả lời hấn cùng một lúc đưa tay mở chốt cửa phòng.

-Thật không.

-Gì vậy em

-Thật là em muốn gì anh cũng chiều không.

Gã đàn ông vui mừng quá. Hấn không ngờ Đoa cũng dễ dụ như bao nhiêu người con gái khác. Việt Nam bây giờ có tiền là mua được tất cả. Mà hấn sắp mua được rồi đây.

Hắn đã tính toán kỹ với mẹ nàng để được trở về đêm nay, và không ngờ chuyện lại dễ dàng đến thế. Rượu vừa ngà say làm cơn dục vọng bùng lên, hắn bế thốc Đoa lên ném xuống nệm giường rồi thênh thang trút bỏ áo quần.

Rất nhanh Đoa đưa tay với chiếc đèn ngủ rồi ném thẳng vào mặt gã con trai. Nàng ngồi vùng dậy, chạy như bay ra cánh cửa đang mở sẵn thoát ra ngoài đường. Đoa cứ chạy, bặm môi lại chạy, chạy thật xa khỏi nơi nguy hiểm vì biết rằng la lối cũng chẳng ích gì. Dù có báo công an cũng chẳng đi đến đâu mà có khi lại bị rắc rối về tội hành hung người khác. Mà biết đâu chính hắn, mắt vương màu đỏ thê, chẳng là công an.

Mười lăm phút sau, đến một ngã tư Đoa mới yên tâm dừng lại vì thấy thấp thoáng giữa những cột đèn bóng nhiều người con gái. Nàng đứng vịn vào một bóng cây tối nhất để thở. Không khí ở đây yên lặng mà như đang sôi sục một đời sống ẩn tàng. Đoa chưa kịp định thần thì một chiếc xe *dream* trờ tới. Các cô gái trong cột đèn nhao nhao chào đón, nhưng người đàn ông dừng lại bên nàng.

-Đi với anh nguyên đêm, nhiều em gái.

Đoa sững sờ nhìn gã đàn ông mua hoa và hiểu ngay chỗ mình đang đứng là đâu, và những người con gái thấp thoáng kia làm nghề gì. Nàng thấy mặt nóng ran, chắc là đỏ lên vì hổ thẹn. Chưa kịp trả lời thì tiếng còi rúc lên từng chập, tiếng la hét, tiếng chửi thề vang lên cùng lúc rầm rập những bước chân chạy tới. Gã đàn ông giục nàng.

-Lẹ lẹ lên xe đi, tụi bò vàng tới rồi kia.

Chưa kịp dứt câu gã đã rú xe chạy bỏ Đoa đứng sững dưới tàng cây. Bọn con gái tuá ra bốn hướng như đàn gà gập cáo. Đoa còn chưa biết phải làm sao thì một người con gái chạy tới nắm tay giục gã.

-Chạy mau lên, tui nó bao vây hết rồi. Bộ mới vào nghề hả.

Nhưng không kịp nữa rồi. Hai gã công an chờ nhau trên xe trờ tới hét lên đứng lại. Thấy Đoa và người con gái cứ

tiếp tục chạy nó vung gậy lên cứ thế mà bổ thẳng vào đầu, vào vai vào cổ.

-Địt mẹ chúng mày. Ông bảo đứng lại mà không chịu nghe. Ông bổ chết mẹ chúng mày.

Đoạ đau đớn nằm gục xuống lề đường, nàng cố thanh minh và kể lại vì sao mình lâm vào bước đường cùng đêm nay, nhưng chẳng có ai tin nàng. Nói đúng ra mấy thằng công an không có thì giờ để nghe. Đoạ chỉ nhìn thấy mắt chúng đỏ lên, Đỏ quá như màu cờ đỏ, rõ ràng là mắt cáo và những cây gậy vung ra loang loáng dưới ánh đèn khuya, đập không thương tiếc vào những người con gái đang cố trốn chạy cho đến khi gục xuống như nàng .

Đến gần sáng thì cả bọn con gái ăn đêm và Đoạ được đưa tạm về ban công an phường, đứng ngồi lố nhố trong sân. Đoạ ủ rũ với hy vọng rằng chút nữa đây khi người ta thăm vấn, nàng sẽ kể rõ mọi chuyện và sự thực được làm sáng tỏ dù biết rằng ở xã hội đang sống hai chữ sự thực chẳng có trong tự điển.

Tám giờ sáng, một chiếc xe Toyota trở tới, trên xe một người đàn ông trung niên mặc quần áo dân sự bảnh bao, chắc là ông lớn, hạ kiếng xuống, hách dịch bảo tên công an đang dắt các cô gái lên chiếc xe bít bùng.

- Ê, mày đưa cho tao cái con nhỏ áo chấm đỏ kia kia, con bé trông hay đấy.

- Ông có nhu cầu cần giải quyết à. Đi đâu đấy.

- Tao tính ra Vũng tàu nghỉ ngơi một hôm. Ở đây công việc chán ứ lên tận cổ.

Thế là Đoạ được tách rời đoàn con gái, đẩy lên chiếc xe sang trọng ngào ngạt mùi nước hoa đắt tiền.

Đoạ lo sợ len lén ngược nhìn người đàn ông. Ông ta mỉm cười sao mà giống gã tình nhân của mẹ, ngay cả con mắt, bây giờ không cần che dấu nên đỏ hơn lên như máu.

Xe lăn êm trên xa lộ mang tên Hà Nội giữa Sài Gòn.

Người đàn ông lặng im mà Đoa không dám nói. Tới ngã ba rẽ vào Vũng tàu, xe giảm dần tốc độ. Người đàn ông đột nhiên hỏi Đoa.

- Hôm qua làm được khá không. Giờ làm cho anh đi, anh sẽ cho em bằng cả tháng, rồi, ghé miệng vào đi.

Đoa lo sợ nhìn hấn không biết phải làm sao. Rất lâu. Có lẽ vì đợi lâu quá nên người đàn ông không còn kiên nhẫn nữa, đưa tay tát mạnh vào mặt nàng.

- Có làm ngay không con đĩ. Nhẹ nhàng không muốn, ông lại đập mẹ mày xuống đường bây giờ.

Tay Đoa vừa chạm vào da thịt trong thân thể, người đàn ông đôi mắt lim dim. Đột nhiên một tiếng động như long trời của hai vật chạm nhau. Cả người Đoa bị nhấc lên cao rồi rơi xuống, Đoa thấy người đàn ông gục mắt trên vô lăng xe. Một thanh sắt nhỏ bị gãy từ trong xe đâm ngay vào cổ. Rồi cả một đám đông bu quanh, người ta cố kéo Đoa ra khỏi xe. Một cảnh tượng kinh hoàng của hai chiếc xe đâm vào nhau. Người bị thương kêu gào, tiếng khóc vang lên. Giao thông nghẽn lại, dòn đống và ồn ào.

Giữa lúc lộn xộn không ai để ý, Đoa bước vội lên một chiếc xe sắp chạy rời khỏi hiện trường. Chiếc xe lăn bánh, hơn một tiếng đồng hồ sau đã tới Vũng Tàu. Mọi người bước xuống, tên lơ chạy vội tới hỏi tiền nàng.

Mặt Đoa đỏ lên ấp úng. Chỉ có hai người hấn hiểu ra, tưởng nàng như mọi cô gái mà hấn gặp nên đưa tay mò xuống phía dưới thân thể Đoa, giao hẹn.

- Đi vào trong kia, có phòng riêng, tha hồ.

Đoa lắc đầu, cố nói vắn tắt hoàn cảnh của mình nhưng gã lơ xe không tin.

Đừng xạo nhe, không thì đưa tiền đây. Đừng qua mặt tao.

Một người đàn ông đang ngồi trong quán nước bước tới, ông ta đã nhìn thấy và nghe mọi chuyện. Ông nhẹ nhàng hỏi tên lơ xe bao nhiêu rồi móc ví đưa đủ số tiền. Xong ông quay sang Đoa.

-Được rồi bây giờ cô có thể đi đi.

Đoa kín đáo quan sát người đàn ông. Đôi mắt sáng, xanh trong, đôi mắt không dễ gì nhìn thấy trong xã hội này. Nàng nói lời cảm ơn thật nhỏ chỉ vừa cho người được nghe hiểu được tấm lòng nàng trong lúc tên lơ xe nhún vai bỏ đi chỗ khác. Người đàn ông tốt bụng bước lại vào quán chẳng nói gì thêm.

Còn lại một mình Đoa đi chậm chậm hướng ra bãi trước, vừa suy tính phải làm gì trong hoàn cảnh này. Cái ngặt nghèo là nàng không có một đồng xu dính túi ngoài bộ quần áo ngủ đang mặc trên người. Cả giờ sau Đoa mới trông thấy biển. Ngồi trên chiếc ghế đá, gió mát lạnh làm nàng tỉnh táo hơn. Đoa suy nghĩ làm sao để có đủ tiền trở về nhà và đối phó với những chuyện đã xảy ra. Bây giờ đời đã không yên lành như trước.

Cứ suy nghĩ mông lung, gió biển mát lạnh mơn man trên da thịt, cộng thêm một đêm mệt mỏi làm Đoa dễ dàng trôi vào giấc ngủ cho đến chiều. Quanh quần trên bãi biển một lúc rồi đêm xuống mà Đoa vẫn chưa nghĩ ra cách nào để có tiền về. Đến nửa đêm thì quang cảnh lại y như đêm hôm trước lúc Đoa bỏ chạy đứng dưới tàn cây. Nhiều người đàn ông trở tới, mời mọc, hứa hẹn và khi Đoa lắc đầu thì những lời thô tục buông ra. Đến gần sáng khi Đoa vừa chột thiếp trong giấc ngủ thì một gã thanh niên bặm trợn và một người con gái mặt trát đầy phấn bước tới đánh thức nàng dậy.

-Dậy, dậy mau. Mà ở đâu tới đây. Đất này là đất của tao, hôm nay làm được bao nhiêu, đưa tiền đây. Hôm nay để phạt mày không xin phép, tao thu hết. Ngày mai thì chia hai, nghe chưa.

Đoa chẳng có một xu. Dĩ nhiên nói hấn chẳng tin. Sau

moi móc sờ nắn kỹ càng mà chẳng thấy hấn tức giận, tát luôn cho Đoa mấy cái rồi đá đập nàng lăn xuống đất.

Bỗng nhiên có tiền chân chạy tới và tiếng la lối. Một người đàn ông đang chạy tập thể dục quanh bờ biển chạy về phía nàng. Tên ma cô kéo tay đưa con gái buồn hương bỏ đi, có lẽ nó tưởng người đàn ông kia là công an hay an ninh bảo vệ gì đó. Khi vừa nhìn rõ mặt nhau Đoa sừng sốt nhận ra đó là người đàn ông đã trả tiền xe cho nàng hôm qua. Ông ta cũng ngạc nhiên kêu lên.

-Ồ, lại là cô. Sao đến nông nỗi này.

Nói xong ông dịu dàng nâng nàng lên. Hai người ngồi xuống ghé đá ven bờ. Đoa nhìn sâu vào mắt người đối diện. Vẫn không thấy tia máu đỏ nào. Nàng an tâm kể rõ sự tình chỉ mong được người đàn ông tin tưởng, giúp đỡ cho.

Nghe xong câu chuyện kể, người đàn ông ngồi trầm ngâm nhìn cô gái tội nghiệp. Ông tin những lời nàng nói. Từ xa ông đã về đây. Quanh quần trên con đường Lê Lợi này, nhìn vào ngôi trường cũ, rục lên bảng hiệu cờ xí màu máu đỏ, bây giờ là danh trại của kẻ thù mà nghĩ lại giây phút cuối cùng.

Người đàn ông nhớ lại thuở đó ông mới mười một tuổi, nghe lệnh các anh lớp lớn, khiêng vác đạn bao quanh lô cốt để chuẩn bị tử thủ không đầu hàng theo lệnh Dương Văn Minh. Nhưng rồi đám lính học trò non nớt ấy làm sao đủ sức chống chọi với kẻ thù đầy gian manh hiểm ác. Cuối cùng những tên răng đen mã tấu tràn vào, gom riêng đám tử thủ giam vào một phòng trên lầu. Lợi dụng bóng đêm và sự sợ hãi của kẻ thù, ông cùng với mấy người anh xé áo quần tết thành dây chằng, cột chặt vào cành bàng trước cửa sổ từng người leo xuống. Đêm ấy cả bọn trốn ra bãi trước và Ông may mắn lên được chiếc tàu di tản. Mới đó mà đã gần bốn mươi năm.

Từ đó ông chưa một lần về lại cho đến khi phải chịu tang người mẹ mấy tuần lễ trước. Gần đến ngày đi, ông muốn

ra biển, nhìn lại xưa trường một lần trước khi rời xa. Ở một khách sạn gần đây, ông rất thích chạy bộ tập thể thao mỗi sáng, để bây giờ nghe được câu chuyện thương tâm đến mức này đây.

Hơn một tháng ở Việt Nam ông đã thấy được nhiều hoàn cảnh trở trêu, thương tâm, đau khổ. Như cô gái này, muốn làm một người con gái bình thường lương thiện trong xã hội này cũng khó, ông dụi dằng bảo người con gái.

-Tôi có thể giúp gì cho em được. Cứ nói đi.

Đoa ngước nhìn lên, thấy nụ cười hiền hậu của ông nàng tin cậy, cầu xin.

Anh ạ nếu anh có một phép màu nào, xin anh cho em biến khỏi cuộc đời này, cuộc đời sao gặp quá nhiều những con người có đôi mắt đỏ.

Người đàn ông ngạc nhiên, không ngờ người cô gái lại tuyệt vọng bi quan đến thế. Ông nghĩ vội đến hoàn cảnh cô đơn nơi xứ người của mình rồi mỉm cười. Nụ cười hiền hậu bảo Đoa.

-Tôi chẳng có phép màu nào giúp em biến mất. Nhưng nếu em tin, tôi sẽ từ từ giúp em biến khỏi đất nước Việt Nam này.

Đoa chưa hiểu hết ý nghĩa của câu nói, nhưng nàng tin cậy đưa cả bàn tay nhỏ bé trao vào đôi tay rắn chắc của người đàn ông rồi mỉm cười. Ông thật vui bảo nàng.

-Thôi chúng ta đi kiếm cái gì ăn sáng rồi em phải có mấy bộ đồ để thay chứ chẳng lẽ mặc mãi bộ quần áo ngủ này sao.

Đoa ngoan ngoãn gật đầu. Trên cành cây gió thổi mon man với tiếng liú lo của những loài chim hót trên cao. Với Đoa, mùa xuân đang đến.

Thảo Nguyên